

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14.09.2001, sp. zn. 12 Co 356/2001, ECLI:CZ:MSPH:2001:12.CO.356.2001.1

Číslo: 54/2002

Právní věta:

V řízení o vzájemném návrhu (§ 97, § 98 o. s. ř.) je legitimován k podání návrhu dle § 107a o. s. ř. pouze žalovaný.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 14.09.2001

Spisová značka: 12 Co 356/2001

Číslo rozhodnutí: 54

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení před soudem

Předpisy: § 107a předpisu č. 99/1963Sb.

§ 97 předpisu č. 99/1963Sb.

§ 98 předpisu č. 99/1963Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Napadeným usnesením připustil soud prvního stupně, aby z řízení vystoupil žalobce M. K. a na jeho místo jako nový žalobce nastoupila společnost A., spol. s r.o. Soud prvního stupně tak vyhověl návrhu žalobce, když dovodil, že byly splněny podmínky ustanovení § 107a o. s. ř. Vzal za prokázané, že žalovaná pohledávka byla žalobcem postoupena společnosti A., spol. s r. o., smlouvou o postoupení pohledávky ze dne 21. 11. 2000 za stavební práce dle smlouvy o dílo č. 024/93, na základě níž byla konkrétně postoupena pohledávka ve výši 96 390 Kč z faktury č. 94/2 a ve výši 76 739,80 Kč z faktury č. 94/17. Společnost A., spol. s r. o., vyslovila se vstupem do řízení namísto původního žalobce souhlas.

Proti tomuto usnesení podala žalovaná v zákonné lhůtě odvolání. Namítala, že ani dosavadní žalobce, ani společnost A., spol. s r. o., jí až do současné doby postoupení pohledávky, žalobním návrhem uplatňované, neoznámili a smlouvu o postoupení pohledávky jí nepředložili. Je-li však formulována tak, jak ji popisuje ve svém odůvodnění soud prvního stupně, má žalovaná za to, že je pro svou neurčitost dle ustanovení § 37 odst. 1 obč. zák. neplatná, neboť jejím předmětem je částka 173 129,80 Kč. Žalobce však po žalované nyní požaduje pouze částku 50 390,80 Kč. Navíc soud prvního stupně žalovanou dle jejího názoru nepřipustně zkrátil na jejích procesních právech, neboť tím, že

připustil, aby do řízení vstoupila namísto původního žalobce společnost A., spol. s r. o., znemožnil, aby po původním žalobci nadále uplatňovala svůj vzájemný návrh. Ze všech těchto uvedených důvodů závěrem navrhl, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

M ě s t s k ý s o u d v Praze usnesením ze dne 14. 9. 2001, v části týkající se vzájemného návrhu žalované, usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že v tomto rozsahu se vstup společnosti A., spol. s r. o., na místo žalobce nepřipustí; ve zbývající části usnesení potvrdil.

Z odůvodnění:

Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadené usnesení, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, postupem dle ustanovení § 212 a § 212a o. s. ř., aniž ve věci nařizoval ústní jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), a poté dospěl k závěru, že odvolání bylo podáno zčásti důvodně.

Odvolací soud se neztotožňuje s námitkou žalované, že smlouvu o postoupení pohledávky, uzavřenou mezi žalobcem a společností A., spol. s r. o., je třeba ve smyslu ustanovení § 37 odst. 1 obč. zák. hodnotit jako neplatný právní úkon. Ze smlouvy je jednoznačně patrné, kdo je jejím účastníkem, která konkrétní pohledávka je jí postupována, i výše úplaty, za kterou byla postoupena. Skutečnost, že je z postupované pohledávky v soudním řízení uplatňována jen její část, nemůže mít pro posouzení platnosti či neplatnosti smlouvy dle ustanovení § 37 obč. zák. žádný význam. Stejně tak pro rozhodování soudu dle ustanovení § 107a o. s. ř. není podstatné, zda postupitel či postupník o postoupení pohledávky dlužníka informoval. Jako oprávněnou však odvolací soud shledal námitku, že byla žalovaná rozhodnutím soudu prvního stupně zkrácena na svých právech. V řízení není totiž uplatňována pouze pohledávka žalobce vůči žalované, ale žalovaná uplatnila postupem dle ustanovení § 97 a § 98, věta první, o. s. ř. svůj vzájemný návrh vůči žalobci. V rámci tohoto vzájemného návrhu je tedy žalovaná v podstatě v postavení žalobce a naopak žalobce je v části tohoto řízení žalovaným. Tím, že soud prvního stupně připustil, aby žalobce vystoupil z celého řízení, porušil jednak ustanovení § 107a o. s. ř. a jednak zapříčinil, že by žalovaná již nadále nemohla v řízení svoji pohledávku vymáhat, neboť vstupující žalobce, s ohledem na znění smlouvy o postoupení pohledávky, by zřejmě v řízení o vzájemném návrhu žalované nebyl pasivně legitimován. Dle ustanovení § 107a odst. 1 o. s. ř., má-li žalobce za to, že po zahájení řízení nastala právní skutečnost, s níž právní předpisy spojují převod nebo přechod práva nebo povinnosti účastníka řízení, o něž řízení jde, může dříve, než soud o věci rozhodne, navrhnout, aby nabyvatel práva nebo povinnosti vstoupil do řízení na místo dosavadního účastníka. Z dikce tohoto ustanovení je nutno dovozovat, že je výlučně v dispozici žalobce určovat okruh účastníků řízení, které bylo k jeho návrhu zahájeno. Jak již ovšem bylo výše uvedeno, jde-li o vzájemný návrh žalované, má žalovaná v této části řízení vlastně postavení žalobkyně a jediné ona by tedy byla v tomto rozsahu věcně legitimována k podání návrhu dle ustanovení § 107a o. s. ř. Jelikož tak ovšem neučinila ona, ale žalobce, nemohl soud prvního stupně rozhodnout k jeho návrhu o jeho vystoupení z řízení i v té části, v níž se jedná o vzájemný návrh žalované.

S ohledem na všechny tyto skutečnosti postupoval tedy odvolací soud dle ustanovení § 220 o. s. ř., v části řízení, v němž se jedná o vzájemný návrh žalované, usnesení soudu prvního stupně změnil a rozhodl, že v tomto rozsahu se vstup společnosti A., spol. s r. o., na místo žalobce nepřipouští.

Dle ustanovení § 219 o. s. ř. pak odvolací soud potvrdil napadené usnesení v části výroku, týkající se pohledávky žalobce, uplatněné žalobním návrhem, neboť v tomto rozsahu byly podmínky pro postup soudu prvního stupně dle ustanovení § 107a o. s. ř. splněny.